

קונטרס

דפי עזר

ללימוד שו"ע עם משנה ברורה לפי סדר הלוח "הלכתא דיומא"

מחזור שינתיים

חלק ב'

כולל בתוכו:

דפי חזרה

דפי ציורים וטבלאות

דפי סיכום

חוקת תשע"א לפ"ק

יוצא לאור ע"י
מפעל הלכתא דיומא

בו ד"א על ד"א אינו אוסר. אבל הדר בבית התבן בבית העצים בבית הבקר ובבית האוצרות אוסר עד שיתן חלקו בעירוב, ואע"פ שעשויים מקנים וכיו"ב, ואם אוכל שם אע"פ שאינו ישן ושוכב שם מקרי דירה. ודוקא שבית התבן ובית העצים שייך לו, דבשאל או שכור מאחר בעיני עכ"פ שלא יהא לבעה"ב שם עצים וכדומה דבר שאין ניטל בשבת, דאל"ה הרי יש לבעה"ב תפיסת יד ואינו אוסר.

השאל או השכיר בתים האם צריך לעשות עירוב?

בעה"ב שיש לו הרבה בתים בחצר והשאלין [לזמן מרובה דבהשאלין לפי שעה אין אוסר עליו בכל ענין, ולפי שעה היינו שלשים יום, אבל יותר הוי זמן מרובה] או השכירין לאחרים, ויש לו בכל אחד מהם דברים שאינם ניטלים בשבת מחמת כבודן, או מחמת איסור שהם דברים שאסור לטלטלם אפילו לצורך מקומן, [דאם היה מותר לטלטלן לצורך גופן ומקומן אפשר שיצטרך להשתמש בהם או להוציאן מביתו ולא ישאר לו שם תפיסת יד, אין הדריס בהם אוסרים עליו לפי שנעשו כולם כאורחים אצלו, ולפיכך גם הם מותרים להוציא מבתיהם לחצר אע"פ שלא נתנו עירוב.

האם יש נפק"מ אם יכול להניח שם חפציו?

ודוקא כשמונח שם חפציו, אבל כ"ז שאין מונח שם אף שיש לו רשות להניח שם לא מהני. ודוקא שיש לו רשות להניח שם, ואפילו אין לו רשות להניח בכל הבית רק בפניה אחת, אבל אם אין לו רשות לזה כלל רק שהניח לשם בדרך מקרה ואין מקפידין עליו לא נעשו כאורחים אצלו ואוסרין עליו.

האם יש נפק"מ אם הבתים הם שלו?

אם אין הבתים שלו לא קנויות ולא שכורות אע"פ שיש לו בהם דברים שאסור לטלטלם אוסרים זה על זה, וי"א דכ"ז כשאין דוירים בחצר אלא הם, או אפילו יש עוד דוירים בחצר אלא שאותן דוירין מביאין עירובן ומניחין אותו בבית בעה"ב זה או באחד מבתים השאלוין שיש לבעה"ב תפיסת יד בהן, ואז א"צ כלל ליתן לעירוב פת, אבל כשיש דוירים אחרים ומולכים עירובין אצלן צריכין כל אחד לערב.

איזה עדיף לערב על מצה או על פת חדש בכל ע"ש?

אם נתעפש פת העירוב או התליע בתולעים קטנים ונפסל מלאכול הרי הוא כמו שכלה לגמרי וצריך לערב מחדש, ואם ראה ד"ז בשבת ואינו ידוע לו מתי נתעפש אם קודם שבת או בשבת תלינן לקולא ואמרין דמקורב נתעפש ובהמ"ש היה ראוי לאכול, אם לא דמנכרא מלתא שנתקלקל קודם שבת. ולכן נהגו לעשות העירוב חלת מצה שאינה ממחרת להתעפש, וזה טוב יותר מלערב כל שבת ושבת שלא ישכחו מלערב, וי"א דיותר טוב לערב כל ע"ש, והרוצה לעשות עצהיו"ט יערב משלו בכל ע"ש ויזכהו לכל הקהל ע"י אחר ובזה אין חשש אם יתקלקל העירוב שבבכה"נ, ולא יברך על שלו כיון שיש עירוב בבכה"נ ושמה הוא כשר והברכות אין מעכבות.

האם יכול נחתום לזכות הפת בשביל אחר?

הנותן מעות לנחתום ואמר לו אם יבוא בני החצר לקנוי ממך כבר לעירוב זכה לי בעירוב שיהא לי חלק עמהם בשביל מעה זו אינו עירוב, אפילו עירב החנוני לכל האחרים וזכה גם לזה עמהם בכלל כל בני החצר ולא פרט שמו בהדיא, וי"א דאם החנוני זיכהו אף אם זיכהו בסתם בכלל שארי בני חצר נמי מהני, וצ"ע לדינא. אבל אם אמר ליה ערב לי וזיכה לו הנחתום בכלל עם אחרים קנה עירוב, ואפילו אם אמר זכה לי אם נתן לו כלי בתורת קנין שיקנה לו בו קנה עירוב. וכן אם זיכה לו הנחתום ע"י אחר שפרט שמו בהדיא ולא בסתמא עם אחרים, או שקנה במעה שנתן לו לחם מן השוק קנה עירוב, וי"א דכיון דנתן מעות אפשר דלא ניחא ליה לקבל בתורת מתנה ובמעות הלא אינו קונה. ואם נתן לו מעה לבעל הבית ואמר ליה זכה לי בעירוב ומזכה לו בכלל עם אחרים במתנה קנה עירוב, ואפילו אם לקח מכברו וזיכה לו עם כל אנשי החצר ג"כ מהני.

בית שער וכדו' האם צריכין להשתתף בהעירוב?

הדר בבית שער אכסדרה ומרפסת שבחצר, לא שנא של רבים ולא שנא של יחיד, ואע"פ שיש לו להבית שער ד' מחיצות וגם הוא מקורה, אינו אוסר על בני החצר אם לא נתן חלק בעירוב שאינם חשובים דירה, וה"ה סוכת החג בחג וברע"א נשאר בזה בצ"ע, ובית שאין

הגט בעצמך... בית שיש בתוכו גם אפיסע"ס האם צריכין להשתתף בהעירוב?

הלבנת דיומא
ל"בחד שנתן ערך ארון
עם משנה ברורה

כל הזכויות שמורות
אסור לרשום על יד
© מתחלת המאה

זכות הלימוד

חבורה שעשו מחיצות ביניהם האם צריכין עירוב?

חמש חבורות ששבתו בטרקלין וחלקוהו במחיצות, אם עוברים כולם זה על זה שאין פתח פתוח לחצר אלא המחיצות וכולם עוברים דרך עליו, אין צריכין ליתן בעירוב אלא שנים הפנימיים, ולא מקרי בית שער להשני לפטרו מן העירוב דבית שער דחיד לא מקרי בית שער, וע"כ כל אחד ואחד מהן חייב בעירוב אם מוליכין עירוב למקום אחר, ואין חילוק בין יש עמהן עוד דירין בחצר או לא, וכל האחרים חשובים כבית שער להם, ודוקא באופן שהמחיצות שביניהן מגיעות לתקרה, דאי אין המחיצות מגיעות לתקרה נחשבין שנים כבית אחד ואין צריכין ליתן רק עירוב אחד בין שניהן אם יש עמהן עוד דירין בחצר. והשאר אין צריכין ליתן כלל בעירוב דגם בזה נחשבין כבית שער, אכן י"א דבזה שאין המחיצות של כל הטרקלין מגיעין לתקרה הוי כמאן דליתא למחיצה כלל, וא"כ החיוב של עירוב אחד שצריך ליתן חל על כולן.

היו כולן פתוחין לחצר מה דינם?

אם היה לכל א' פתח פתוח לחצר, או שאין עוברים זה על זה רק כל אחד יש לו פתח פתוח לבית שער שלפניהם והבית שער פתוח לחצר, אם המחיצות מגיעות לתקרה בתוך ג' טפחים אפילו הן של יריעות באופן שקשורות היטב מלמטה שלא ינידס הרוח, אם בני החצר נותנים העירוב בא' משאר בתי החצר צריך כל אחת ואחת מחבורות שבטרקלין ליתן עירוב, ודוקא כשנעשו החבורות קבועות פה דהיינו יותר משלשים יום, דפחות מזה הם בכלל אורחים ובטילי לגבי בע"ה בקבועים וא"צ ליתן חלק בעירוב. ומחדר לבית אסור אם הם שנים (אפילו אם אין להחדר פתח אחר לצאת בו כ"א דרך הבית), וכשם שהכמים אסור לטלטל מבית לחצר בלי עירוב כמו כן אסור להוציא מבית לבית.

בבתים שלנו מי מחויב ליתן להעירוב?

בבתים שלנו שדרים כמה שכנים בבית וכ"א בחדרים מיוחדים, אע"פ שעוברים לחוץ דרך הבית שלפניהם שהוא להם כבית שער מ"מ חייבים כולם בעירוב, ואם אותו הבית החיצון הוא מקום אפיה ובישול לכולן אפשר דבית כזה מחברן יחד, ולפיכך אם נתקלקל העירוב של עיר אסורים לטלטל כ"א מחדרו לחדר חבירו, ואם לא שיש לבעה"ב תפיסת יד בחדריהם שאו נחשב כאלו כל הבית והחדרים שלו והם רק כאורחים אצלו וא"צ לעירובו. אבל אם נתנו העירוב בזה הטרקלין אין צריכין ליתן עירוב כלל שכולם דרים בבית זה, ובית שמנחים בו העירוב אין צריך ליתן עירוב, ודוקא במחיצות עראי כעין מחיצות של יריעות, דאלו חלקוהו במחיצות גמורות כגון של נסרים וכדומה אין נ"מ בין עירוב בא אצלו וכ"ו ובין יש דירין אחרים בחצר או אין דירין, דבכולהו צריכין ליתן חלק בעירוב, ויכל לערב בברכה.

איזה מחיצות מחלק הרשותים שצריכין לערב?

חלקוהו במחיצות שאין נוגעות לתקרה, אפי' הם מחיצות קבועות של נסרים ואבנים, ואפילו גבוהות יותר מ' אפילו אם בני החצר נותנים עירובן בא' משאר בתי החצר, די בעירוב א' לכל החמש חבורות דכבית אחד דמי, ולרבינו יהונתן דוקא בשהיה העליה על גביהן והיו משותפין בה יחד דאו העליה מחברן, והרשב"א חלק עליו. אם מקצתן עשו מחיצות המגיעות לתקרה ומקצתן לא עשו, אותן שעשו הם מחולקים ואותן שלא עשו הם כמשותפין ואז כולם נותנים עירוב א'. ואם היו דירין בעליות ממש, וה"ה כשנתחלקו החבורות ע"י מחיצות קבועות כגון של נסרים וכדומה, כיון שהם מגיעות לתקרה אפילו נתנו בני

החצר העירוב בטרקלין צריכה כל חבורה וחבורה לתת עירוב, ואפי' כשאין דירין אחרים בחצר צריכין לעשות עירובי חצרות. מלבד אותה חבורה שאצלה מנחין העירוב א"צ לתת חלק בעירוב.

איזה תנאים בעינין שלא יאסרו הדירין זע"ז?

אבל מי שיש לו מלמד או סופר בביתו, וכן תלמידים הלומדים בפני הרב ודרים בביתו כל א' בחדרו, אפילו יש לכל א' פתח פתוח לחצר ואוכל וישן בחדרו אינם אוסרים על אנשי החצר ולא זע"ז. וכ"ז בשהיה שאול להם, אבל אם היה מקום החדרים קנוי או מושכר להם או אפילו בשאול רק שמשתמשין כל אחד בפ"ע בחדרו אוסרין, דדוקא בצירוף שני הטעמים ביחד מקילינן. וכ"ז בשלא היה לבעה"ב אצלם תפיסת יד דאל"ה מותר בכל גונוי. ועד כאן לא הצריכו תרתי אלא במקום דמשאיל לו לזמן דלא מצי לסלוקינהו בכל שעה, ולהכי אי לאו טעם הראשון דאופין ומבשלין במקום אחד בודאי יכול לאסור, דהכי דאיכא תרתי טעמים אפילו השאילו לזמן ארוך שרי, אבל היכי דמצי לסלוקינהו בכל שעה כגון שלא השאילו לזמן מיוחד לא יכול לאסור עליו אפילו אופה ומבשל בפני עצמו. וי"א דתלוי רק במצי לסלוקינהו, והכי דלא מצי לסלוקינהו צריך עירוב אפילו אופין ומבשלין ביחד. ואף דמסקינן דע"י אפיה ובישול יחד בלחודא לא מהני להתיר, מ"מ היכי שגם כולם עוברים דרך הבית לחצר או לר"ה ואין לכל אחד פתח מיוחד לצאת בו השיבי כולם כבית אחד, כשהבית שעוברין בו הוא ג"כ מקום אפי' ובישול לכולם, וצ"ע.

אוכלין על שלחן אחד האם צריכין לערב ביניהם?

אנשי חצר שהיו כולם אוכלים על שלחן אחד אע"פ שכל אחד אוכל משלו, אע"פ שכל א' יש לו בית בפני עצמו ללינה ולשאר תשמישין אינם צריכין עירוב מפני שהם כאנשי בית א'. ואם הוצרכו לעשות עירוב עם אנשי חצר אחרת עירוב אחד לכלן, ואיזה מהם שירצה יכול ליתן הפת וא"צ לזכות, ופת אחד בלבד מוליכין לאותו מקום שמערבין עמו. ואם היה עירוב בא אצלם אינם צריכין לתת עירוב כדון בית שמנחים בו עירוב, שכל אלו הבתים כבית אחת הם חשובים. וכן אם הרבה בעלי בתים אוכלים בחדר אחד כל אחד על שלחנו אע"פ שכל א' ישן בחדר בפני עצמו עירוב א' לכולם, הואיל ואין מחיצה מפסקת בין מקום אכילתן הוי כחמשה ששבתו בטרקלין וכו', ואפילו היתה שם מחיצה אלא שאין מגיע לתקרה או לסמוך לה בתוך ג"ט הוי כאלו אינה, ואע"פ שפורסין לפעמים וילון לפניהם לצניעות לא מיקרי מחיצה הואיל ולא הוי שם בקביעות.

אוכל במקום אחד וישן במקום אחר מהו?

מי שאוכל במקום א' וישן בחצר אחר מקום אכילתו הוא העיקר ושם הוא אוסר, ורועים הלנים בשדה אע"פ שאוכלין בעיר אינם אוסרין, וה"ה בתלמידים שאוכלין בבית בעה"ב ולנים בבית רבם דאולינן בבית רבם, הילכך האחיזין שאוכלים בבית אביהם וישנים בבתיהם אינם אוסרים לא במקום השינה כשלא עירבו עם שאר אנשי החצר ולא במקום האכילה. ואם נותן להם פרס, ואין חילוק בין כשמקבלים לחם או מעות, ואוכלים בבתיהם אוסרים על אחרים וה"ה זה ע"ז כשלא עירבו, ואפילו הם דרים בחצר אחת עם אביהם. וה"מ כשנותנים בני שאר החצר עירובן במקום אחר, אבל אם היו בני שאר החצר נותנים העירוב בא' מבתי אלו, או אצל אב או אצל אחין ודוקא כשהעירוב בא לבית אביהן ומטעם שהם כולם נמשכין אחר בית זה, ולפי' אינו מועיל כשהניחו באחד משאר בתי האחין, או שאין עמהם דירין בחצר אינם צריכין לערב. י"א דדוקא כשהאחיזין ואביהן היו שרויין בחצר אחד, וי"א דאפילו הם בחצר אחרת, וצ"ע.

בבני הישיבה שהבחורים ישנים שם האם צריכין לערב?

הגנה בעצמך...

זכות הלימוד

ללימוד שבתון עירך ארוך עם משנה ברורה

כל הזכויות שמורות
המחזור לשינויים מ"ל וייתן
© מתחלת הסתיו

דפי ציורים וטבלאות

משנה ברורה

מן סימן שע סעיף ג

עד סימן שע סעיף ו

כ"ה סיון

מחזור שינתיים

חלק ב'

1 800 466-7593

www.HilchusDiyoma.org

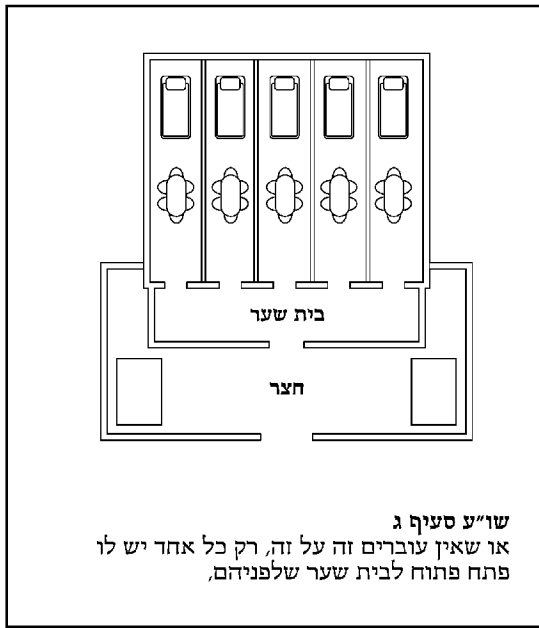
כל הזכויות שמורות

ואסור להעתיקם בלי רשות

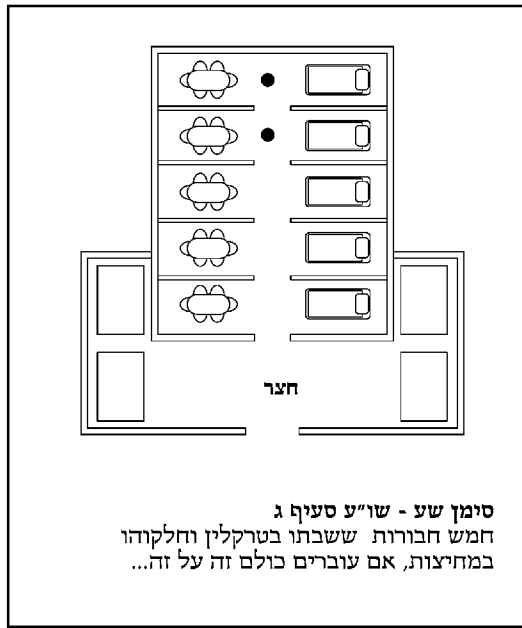
© מהנדסת המפעל

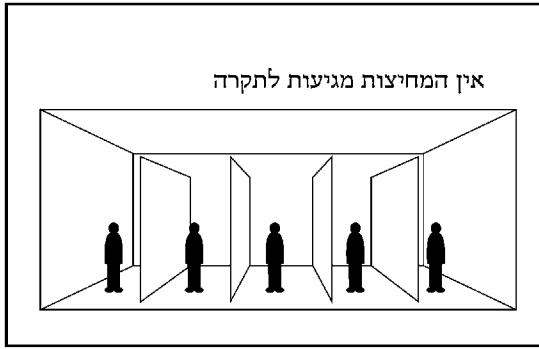
הלבנת דיומא

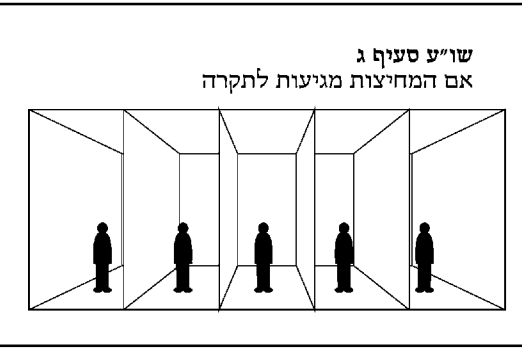
שו"ע סעיף ג
או שאין עוברים זה על זה, רק כל אחד יש לו
פתח פתוח לבית שער שלפניהם,

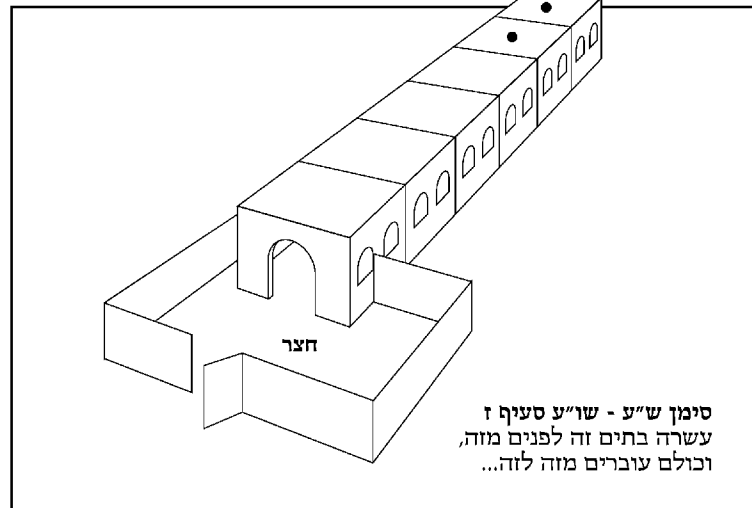
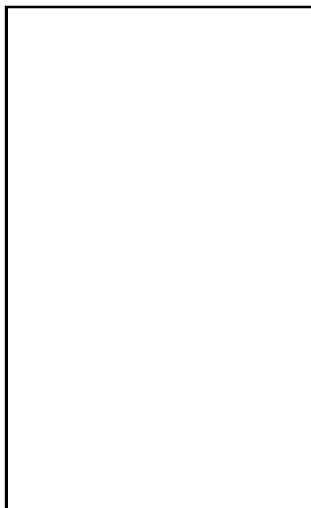
סימן שע - שו"ע סעיף ג
חמש חבורות ששבתו בטרקלין וחלקוהו
במחיצות, אם עוברים כולם זה על זה...

אין המחיצות מגיעות לתקרה

שו"ע סעיף ג
אם המחיצות מגיעות לתקרה

סימן ש"ע - שו"ע סעיף ז
עשרה בתים זה לפניו מזה,
וכולם עוברים מזה לזה...

דפי ציורים וטבלאות

משנה ברורה

מן סימן שע סעיף ו

עד סימן שע סעיף ד

כ"ז סיון

מחזור שינתיים

חלק ב'

1 800 466-7593

www.HilchusDiyoma.org

כל הזכויות שמורות

ואסור להעתיקם בלי רשות

© מהנדסת המפעל

הלבנת דיומא

האוכלים בביתו האם אוסרים זע"ז?

מי שיש לו חמש נשים וחמשה עבדים או משרתים מקבלים ממנו פרס וכל א' אוכל בביתו, וכן תלמיד המקבל פרס מרבו ואוכל בביתו, אינם אוסרים זע"ז אם אין עמהם דירין בחצר או אם העירוב בא אצלם. ודוקא בכל אלו מועיל פרס לפי שהן נמשכין אחריהן, אבל באדם דעלמא המקבל פרס מחבירו אין מועיל כלל.

בתים העשויים זה לפנים מזה האם צריכין לערב?

עשרה בתים זה לפנים מזה וכולם עוברים מזה לזה ויוצאים דרך החיצון לחצר, שנים הפנימיים לבד צריכים ליתן בעירוב וכל אחד מהן צריך ליתן חלק בעירוב, ואוסרים לטלטל בחצר, וכן לטלטל מזה לזה, וכן מהם לבתים שלפניהם, ואע"ג דהשני הוא בית שער לפניו שיעור דרך עליו, לא מתבטל מתורת בית על ידי זה כיון דהוי רק בית שער ליחיד כיון דעביד לדירה לא הוי בית שער, ובפני"ג מסתפק בבית שער הסמוכה לבית מבחוץ אולי הוי בכלל בית שער החצר, והשאר פטורים שחשובים כולם בבית שער, ומשום זה מותרים הפנימים לטלטל בכל החיצונים דהם ניתרים ע"י עירובן של הפנימים, אכן אם לא נתנו הפנימים עירובין אפשר דכשם שאסורין לטלטל בחצר כך אסורין באלו הבתים החיצונים דאע"פ שאינם אסורין אסורין. ובית שיש בתוכו שני חדרים ומושכרים לשני בני אדם ובבית שלפני החדרים דר בו בעה"ב בעצמו ועוברים דרך עליו, הם בעצמם חייבים ליתן בעירוב ובעה"ב בעצמו פטור.

שכר דירה האם יכול לאסור על בני החצר?

המתארח בחצר אפילו היה הדירה בשכירות, ואפילו נתארח בבית בפני עצמו שאוכל וישן שם, ודאם היה ביחד עם בעה"ב אפילו בקבע אינו אוסר כשלא עירבו, אם לא נתארח דרך קבע אלא לל' יום או פחות אינו אוסר על בני החצר, והוא והם מותרים בין בביתו בין בביתם, ובשלשים מקרי קבוע זע"ז לדניא, וי"א שאפילו רגיל לבוא שם כמה פעמים להתארח, ויש מחמירין בזה, ויש להקל בזה. ואפילו אם האורחים רבים ובעל הבית אחד. וביותר מל' אפילו אם היה רק בשאילה לבד תו מקרי קבע ויצא מכלל אורח ואוסר, ודוקא בלא יכול לסלוקי בכל שעה שירצה, ואם קבע עצמו לכתחלה יותר מל' אוסר מיד, וביותר מל' דאסורין דוקא במתארח במקום שאין קהל, אבל במקום שיש קהל ועושיין ע"ח בע"פ כדרכנו אז פטור גם בזה, ומ"מ טוב במקום שיש ירידים שרגילין לבוא אורחין ולהשתהות שם יותר מל' יום, שיתנו הקהל בפירוש בשעה שעושיין העירוב דהוא לכל מי שיתוסף בעיר הזאת.

אימתי אין האורחים אוסרים זה על זה?

וכ"ז דוקא בדאיכא בעל הבית אחד קבוע דאז האורחים בטלים לגביה, ואפילו האורחים מתארחים בבתיים שאינם שייכים להאי בעה"ב קבוע שיש שם אלא לאדם אחר שאינו דר שם בין נכרי או ישראל אפי"ה אמרינן דהאורחים נטפלין לגבי בעה"ב שדר בחצר בקביעות ואינו אוסר עליו. וכן אם שבת האורח באיזה חצר ואף שבאותו חצר אין דר שום בעה"ב והעיר עשויה בתיקון מבוואות כדון, הוא נטפל לחצרות אחרות שיש שם בע"ב קבועים ואינו אוסר לטלטל ברחובות העיר, דהעיר שעשויה בתיקון כדון חשיבא כולה כחצר אחת.

אימתי אורחים אוסרים זה על זה?

אבל אורחים ביחד ויש לכל אחד חדר מיוחד לאכילה אוסרים זע"ז מיד אפילו אם שבתו רק שבת אחת, ואף בלא שכירות אלא בתורת אורח בלבד ומצי לסלוקי אפי"ה אוסרים זה על זה, אכן בנשמת אדם לא כתב כן, וצ"ע. ודוקא כשאותו חצר היה חצר יחיד, אבל כשנתארחו בעיר ויש שם עוד חצרות של ישראל והעיר עשויה בתיקון מבוואות כדון בטילי הני אורחים לגבי שאר בע"ב קבועים שבעיר, ובח"א מסתפק דאפשר אפילו בעיר שלא ניתקנה בעירובין כדון ג"כ אמרינן דהני אורחים בטילי לגבי אנשי העיר הקבועים, ואינם אוסרים זה ע"ז לטלטל בחצר שמתאכסנים, ויש להחמיר בזה. ואם הוא במקום עכו"ם צריכים לשכור גם רשותו. וגם בפנדק של עכו"ם אוסרים זה ע"ז וגם צריכים לשכור הרשות.

הלך משם קודם השבת האם אוסר על בני החצר?

אחד מבני חצר שהניח ביתו עם כל ב"ב משם מבעוד יום, והלך ושבת בחצר אחרת אפילו היתה סמוכה לחצרו, אם הסיח מלבו ואין דעתו לחזור לביתו בשבת הרי זה אינו אוסר עליהם אף שלא נתן חלק בעירוב, וכשהלך אצל בתו אפילו בסתמא אמרינן דהסיח דעתו משא"כ בבנו, אבל אם הסיח דעתו בהדיא מדירתו לאותו שבת, כגון ששאלוהו ואמר שאין דעתו לחזור לדירתו לשבת זו, אינו אוסר אפילו הלך לשבות אצל בנו וה"ה אחר, ואם לא הסיח דעתו כגון ששמעו ממנו שדעתו לחזור בשבת אפילו בשהלך אצל בתו אוסר. ויש מקילין אפילו כשהלך בשבת אם לא חזר בו ביום דבחזור בשבת אסור לכ"ע. ואין להקל כשהלך בשבת, אם לא בשעת הדחק אפשר דיש להקל כשהסיח דעתו בהדיא. בד"א בישראל, אבל בעכו"ם אפילו הלך לשבות בעיר אחרת אוסר עליהם אפילו עירבו ביניהם עד שישכרו ממנו מקומו אם הוא קרוב מהלך יום אחד, אבל אם רחוק יותר אינו אוסר. וי"א שגם א"י אם הלך לשבות בחצר אחרת אינו אוסר, ואם העכו"ם רגיל לחזור לביתו באותו יום אסור לכ"ע, ואינו מותר רק בהלך לדעת לשבות שם כל היום, ואין להקל כ"א בעיר אחרת ולא בחצר אחרת.

הלך משם קודם השבת וחזר בשבת האם אוסר?

ישראל בן חצר זו שהלך לשבות בחצר אחרת ואין דעתו לחזור בשבת, ואח"כ נמלך בשבת וחזר אינו אוסר, ויש מחמירים בזה, ויש להחמיר אם לא בשעת הדחק, אבל גבי עכו"ם אם בא בשבת אוסר, דאמרינן שכבר בבין השמשות היה דעתו לבא, ואף אם יאמר שהסיח דעתו מתחלה לא מפיו אנו חייין. מיהו אם אנו יודעין בעצמנו שהעכו"ם הסיח דעתו מלחזור בשבת לביתו ואח"כ אירע שחזר, יש מקום לומר דאז דינו בישראל ואמרינן כיון שהותר, וי"א דלא חילוק חז"ל בזה כיון דברוב הפעמים אין אנו יכולים לסמך עליו, וכן יש לדון למעשה.

מת א' מהחצר וירשו מבני החצר האם אוסר עליהם?

אחד מן השוק שהיה לו בית בחצר ומת ולא עירב על הבית שיש לו בחצר, וה"ה אם היה דר בחצר ולא עירב והניח רשותו לאחד מבני החצר, אם מת מבעוד יום אין הזוכה אוסר בין שנכנס לדור בה או לא, שהעירוב שמערב על ביתו מתיר גם מה שירש, אפילו אם עירב על ביתו קודם שמת מורישו, ואם מת משחשיכה אוסר אפילו אם לא בא היורש לדור באותו בית, אע"פ שעירב הזוכה עמהם על ביתו שיש לו בחצר אין מועיל למה שירש אח"כ בשבת.

הגנה בעצמך... במלון של עכו"ם האם צריכין הדירין לערב ביניהם?

זכות הלימוד

כל הזכויות שמורות. המודפס לשימוש מיוחד עם משנה ברורה.

חלק העירוב שנתנו בעד זה הגוסס מתבטל, כשבא אחד מן השוק לדור בבית או שהיה יורשו אחד מבני החצר, אכן אם העירוב הונח בשבת העבר מותר.

גגין וחצרות וכדו' האם צריכין לערב ביניהם?

גגין היינו על הגג שאין עוד קירוי למעלה, ודאלו על התקרה שהוא תחת הגג בכלל עלית הבית הוא וכבית דמיא, וכשלא היו בולטות חוץ למחיצת הבית, וחצרות וקרפיות, וכן מבוי, כולן רשות א' הם לכלים ששבתו בתוכה שמותר לטלטלם מזה לזה בלי עירובי חצרות, ולאפוקי כששבתו בתוך הבית, וכ"ש שמותר לטלטל בגגין או בחצרות גופא מאחד לחבירו, וכן מותר לטלטל בכל החצר ואו בכל הגגן אף שלא עירבו הדירין יחד, ואפי' הם של בעלים הרבה ולא עירבו יחד החצרות בהדי דדי או הגגין והחצרות, מותר לטלטל מחצר לחצר אחרת או לגג של חבירו או לראש כותל שביניהם, ומגג לגג אחר הסמוך לו אפי' גבוה ממנו הרבה.

מחצר לקרפף מה דינו?

וכן מגג לקרפף ומחצר לקרפף שאינו יותר מסאתים, דאלו אם היה יותר מסאתים בכלל כרמלית הוא כיון שלא הוקף לדירה ואסור להוציא מרה"י אליו, או שהוקף לדירה אפי' הוא יותר מסאתים, או למבוי שמתוקן בלחי או קורה שמותר להוציא לו מחצרות וגגין וקרפיות כלים ששבתו בתוכן אפי' לא נשתתפו החצרות יחד, ואע"פ שעירבו בני חצר לעצמן דשכיחי מאני דבתים בחצר מותר לטלטל כלים ששבתו בחצר זו לחצר אחרת וה"ה לגג וקרפף, ולא חיישינן שמא יטלטל גם כלים ששבתו בבית לחצר אחרת או לגג וקרפף. אסור להוציא מבית לקרפף שלא הוקף לדירה ואינה מחוקקת יותר מסאתים אפילו הם של אדם אחד ויש מתירין, ולכתחילה יש להחמיר ובשעת הדחק יש להקל.

כלים מבית ובאו בהיתר לחצר היכן מותר להוליכין?

כלים ששבתו בבית אף שבאו בהיתר לחצר זה מפני שעירבו בה אעפ"כ אסור להוליכין לחצר אחרת שלא עירבו עמה, וה"ה אם הוציא מבתי החצר להחצר שלא עירבו בה והוציאן שם דרך היתר כגון דרך מלבוש ופשטן שם ג"כ אסור לחזור ולהוציא משם לחצר אחרת, ודוקא אם בתחלת קדושת היום לא היה הבגד עליו אלא שלבשו אח"כ, אבל אם היה לבוש בו בביתו בתחלת קדושת השבת לא נחשב בכלל כלים ששבתו בבית דכיון שהיה לבוש בהם בטלים לגבי גופו. ובטלטול חצר זה עצמו אם מותר או לא יש בזה מחלוקת הפוסקים, ועכ"פ אם הביא משקין ע"י נכרי לבית אחר שלא עירב עמה כיון שבית רשות יחיד הוא מותר לישראל לטלטל המשקין אח"כ בכל הבית לכו"ע, וה"ה כשנכנס בבית אחר שלא עירב עמה ופשט שם בגדיו ששבתו בתוך ביתו מותר לטלטלו בכל אותו הבית.

מת א' מהחצר וירשו א' מן השוק האם אוסר עליהם?

אחד מן החצר שמת בשבת, ולהמ"א דוקא שבעת כניסת השבת לא היה עדיין גוסס, דאל"ה לא חל העירוב כלל כיון שאינו ראוי להתקיים כל השבת, אמנם בספר עצי אלמוגים חולק על דברי המ"א ומיירי הכא בכל גוונ, ולא הניח ב"ב בבית, דאם הניח לא בטל העירוב כלל, וה"ה אם היה המוריש אחד מן השוק, אם עירב אפילו ירשו אחד מבני השוק אינו אוסר, ואם לא עירב ואין לו ב"ב שם, אם ירשו אחד מן השוק כל זמן שאינו בא לדור עמהם אינו אוסר, וי"א דכיון שנאסר למקצת שבת נאסר לכל השבת, וע"כ למעשה צ"ע. ואם יש לו ב"ב שם אפילו אם לא בא היורש לדור בבית ג"כ אסור. בא לדור בשבת בבית מורישו אסור.

מת א' מהחצר וירשו א' מהחצר האם אוסר עליהם?

אם ירשו אחד מבני החצר, אם עירב היורש והיה דר עם המוריש בבית אחד אינו אוסר אע"פ שלא עירב המוריש, שבני ביתו של אדם מערבין לו שלא מדעתו, ואם לא היה דר עם המוריש אלא בבית אחר שבחצר, אף דגם עתה לא בא לדור בבית שירש אסור, אע"פ שעירב היורש לאותו בית שדר בו כיון שלא עירב המוריש, ואם מבעוד יום מת וירשו אחד מן השוק הרי זה אוסר, דאלו אם ירשו אחד מבני החצר חל העירוב שמניח בשביל ביתו שדר בו גם על בית זה, ואפילו אם הניח העירוב קודם שמת המוריש, והוא שבא היורש לדור בבית מורישו בשבת, ואין חילק בין עירב ללא עירב דאפילו עירב כיון שמת מבע"י בטל עירובו.

גר שמת וישראל החזיק בנכסיו האם אוסר עליהם?

ישראל וגר שהיו דרים בחצר ועירבו ביחד, ומת הגר מבע"י והחזיק ישראל אחר בנכסיו, אפילו לא החזיק עד שחשיכה ונכנס ג"כ לדור בה אוסר עד שיבטל רשותו כשאיר יורש, ואלו החזיק אותו ישראל הדר שם בכל גוונ מותר, וה"ה כשלא החזיק אדם כלל בחצר זה בשבת זו דמותר. מת משחשיכה אין המחזיק אוסר שבהיתר הראשון עומד.

היה גוסס לפני השבת האם אוסר עליהם?

אחד מבני החצר שהיה גוסס אף על פי שאינו יכול לחיות בו ביום אוסר עד שיוצו לו בפת ויערבו עליו. ואם מת בשבת אוסר כיון שאין העירוב ראוי להתקיים כל השבת דרוב גוססין למיתה, ויש מקילין בזה, ובשעת הדחק יש לסמוך ע"ז. ואם היה דר עמו אחד באותו בית אינו מתבטל העירוב, ואם ירשו אחד מן השוק ואינו בא לדור שם בשבת ונשאר הבית בלא בעלים לאותו שבת ג"כ מותר, ורק בירשו אחד מן השוק ובא לדור שם בשבת או שירשו אחד מבני החצר שדר בבית אחר אסור, ובה אפילו אינו דר עמו באותה בית ג"כ מיחשב דירה בבעלים, ואף אם אחד עירב באותו ע"ש בעד כל החצר וממילא גם הגוסס בכלל ואח"כ מת הגוסס באותה שבת ג"כ

נזרק מדירתו בשבת ע"י הבאנ"ק וכדו' ולא עירב עמהם בער"ש האם יכול לאסור?

הגנה בעצמך...

ל"ב יחד שחזן עירך אר"ח עם משנה ברורה

כל הזכויות שמורות
אסור להעתיק מל ידוע
© מתחלת המסע

Sponsored By: DollarPhone

זכות הלימוד

דפי ציוורים וטבלאות

משנה ברורה

מן סימן שעא סעיף ד

עד סימן שעב סעיף ב

כ"ז סיון

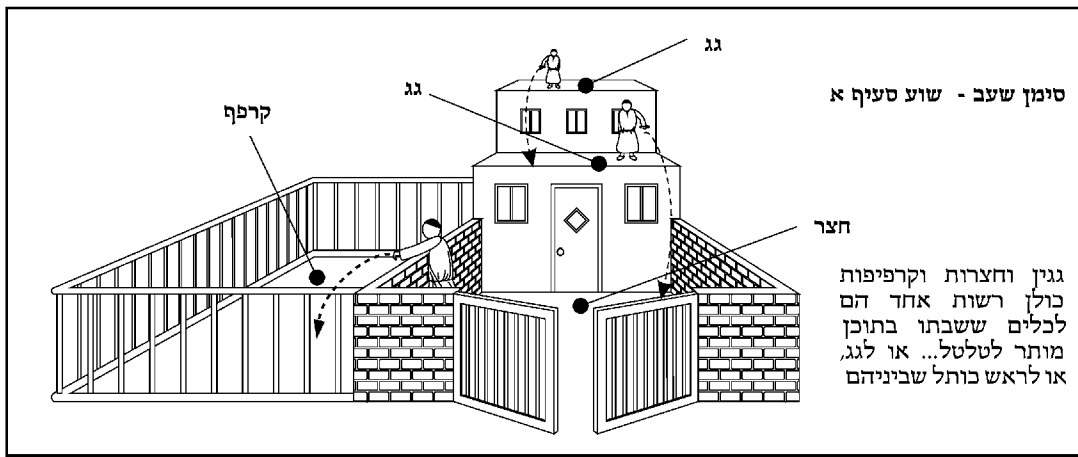
מחזור שינתיים

חלק ב'

1800 466-7593

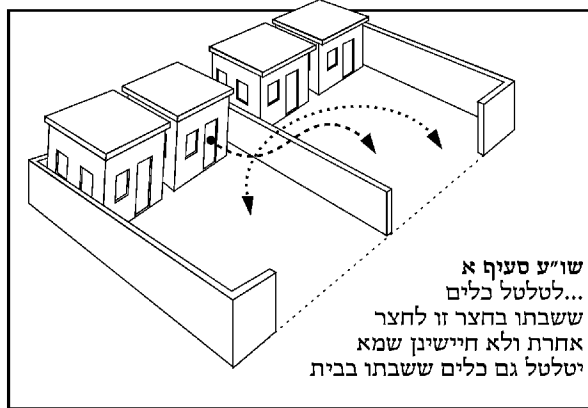
www.Hilchusadyoma.org

כל הזכויות שמורות
ואסור להעתיקם בלי רשות
© מהדורת המסעל

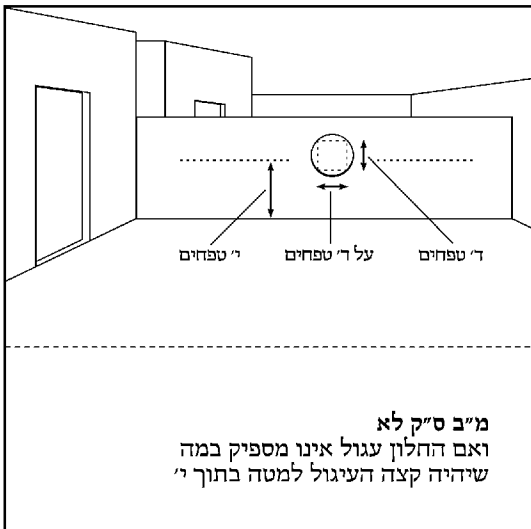
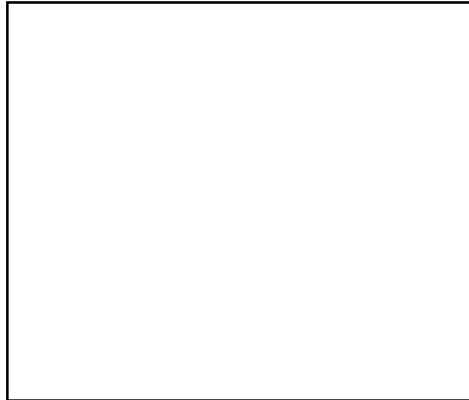

סימן שעב - שוע סעיף א

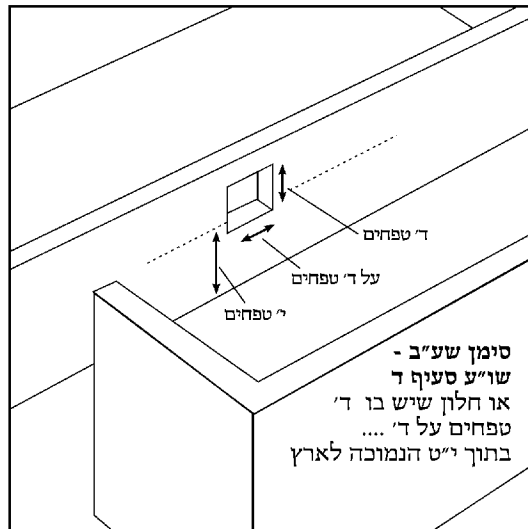
גגין וחצרות וקרפפות
כולן רשות אחד הם
לכלים ששבתו בתוכן
מותר לטלטל... או לגג,
או לראש כותל שביניהם

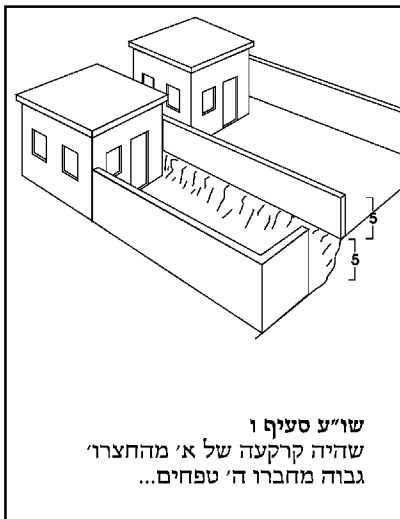
שו"ע סעיף א
... לטלטל כלים
ששבתו בחצר זו לחצר
אחרת ולא חיישינן שמא
יטלטל גם כלים ששבתו בבית

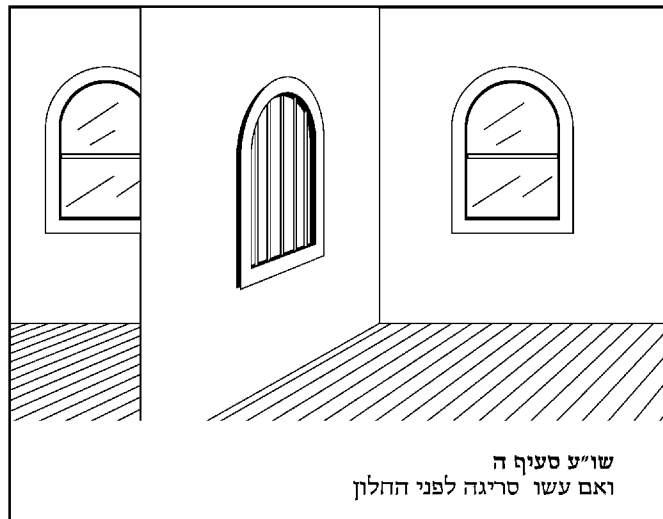
מ"ב ס"ק לא
ואם החלון עגול אינו מספיק במה
שיהיה קצה העיגול למטה בתוך י'

סימן שע"ב -
שו"ע סעיף ד
או חלון שיש בו ד'
טפחים על ד' ...
בתוך י"ט הנמוכה לארץ

שו"ע סעיף ו
שהיה קרקעה של א' מהחצרו'
גבוה מחברו ד' טפחים...

שו"ע סעיף ה
ואם עשו סריגה לפני החלון

דפי ציוורים וטבלאות

משנה ברורה

מן סימן שעב סעיף ב

עד סימן שעב סעיף ז

כ"ח סיון

מחזור שינתיים

חלק ב'

1800 466-7593

www.Hilchusadyoma.org

כל הזכויות שמורות
ואסור להעתיקם בלי רשות
© מהדורת המסעל

מקרפף לקרפף אחר מה דינו?

קרפף יתר על סאתים שלא הוקף לדירה הוי כרמלית, ואסור לטלטל ממנו לקרפף אחר שהוא כמוהו שמחזיק יותר מב"ס ולא הוקף לדירה להכניס ולהוציא מזה לזה, כי אם שתי אמות בזה ושתי אמות בזה, ובתוכו אסור לטלטל רק בתוך ד"א. ואם אינו מחזיק רק בית סאתים, או שהוא מחזיק יותר מב"ס והוקף לדירה רה"י גמור הוא ואסור להכניס ולהוציא אליו כלל מקרפף זה. וכ"ז בכלים ששבתו בתוכו, דאלו כלים ששבתו בתוך הבית והובאו לקרפף ע"י עכו"ם וכה"ג אסור להוציא לקרפף אחר, כשהקרפף הוא של אדם אחר, דאם הכל שייך לאדם אחד בודאי שרי, ואפילו לרש"י אפשר דכין שכבר הוא מונח בקרפף מותר לטלטל בתוך ד"א לקרפף אחר, ולא אסור כ"א מחצר לקרפף וצ"ע.

עירוב של שני חצירות האם מתרת גם הבתים?

שתי חצרות שרוצות לערב יחד להתיר אף כלים ששבתו בבתים, אין צריכו עירוב אחר אלא העירוב שעשו כבר ויליכנו א' מבני החצר בשביל כולם ויתננו בא' מבתי חצר שנייה. ואם ירצה יוליך שם אפי' פת משלו וכולם מותרים. והוא שעירבו בני חצירו עמו תחלה, או שאין צריכים לערב, ואם אחר שעירבו בני חצירו חזר וסמך בהדיא על אותו פת שהולך קודם לעירובן מהני, והוא שגם בני החצר השני עירבו מקודם לעצמם, דאל"ה אין עירוב למפרע, דאל"ה אינו מועיל מה שמוליכין עירובן אצלן, ואם הוליכו עירובן לשם אסורים הם לטלטל גם בחצרן. ואין בני חצר השנייה צריכים פת אחר אלא העירוב שעשו כבר מתירן וצריכין להניח שתי העירובין ביחד.

האם שתי חצירות יכולין לערב ביניהם?

אין שתי חצרות יכולות לערב יחד שיהא מותר לטלטל אפילו כלי הבית מזה לזה, אא"כ יהא פתח ביניהם או חלון שיש בו ד' טפחים על ד' טפחים, ובפתח ג"כ די שיעור קטן כזה, וי"א דפתח לא מהני שיעור זה וצריך שיהיה מלא קומתו, וצריך לחוש לזה, ומ"מ לכ"ע יהיה די בחלל הפתח שיש בו עשרה טפחים, ואז מותר לטלטל אפי' דרך פתחים קטנים או חזר שביניהם או ע"י גב הכותל למעלה, ואפילו הפתח והחלון ארוך הרבה צריך שיהיה גם ברחבו ד', ושיעור הוקף עיגולו הוא ששה עשר טפחים וארבעה חמשי טפה, דבכשיעור זה יש השיעור של ד' טפחים על ד' טפחים מרובעים, ואין לדקדק בזה יותר, ואם החלון עגול אם יש בו כדי לרבע בו ד' על ד' הרי הוא כמרובע, ויהי' קצתו בתוך י"ט הנמוכה לארץ, דאם כל החלון או הפתח למעלה מיי"ט אינו מועיל כלום, ואז אם רצו מערבין יחד ואם רצו מערבין כל א' לעצמו, ואם החלון עגול אינו מספיק במה שיהיה קצה העיגול למטה בתוך י' אלא צריך לצמצם שמקום שמתחיל החלון להיות ד' טפחים יהיה קצתו בתוך י"ט לארץ. וכ"ז דוקא כשלא נשתתפו החצרות יחד במבוי, אבל אם נשתתפו החצרות יחד במבוי נעשו הכל כחצר אחד ומותרים לטלטל מזה לזה אפילו לא היה רק חזר קטן ביניהם.

שני בתים שלא עירבו בהחצר האם מערבין זה בזה?

חלון שבין שני בתים ולא עירבו בהחצר אשר הבתים פתוחים לו, אפילו הוא למעלה מעשרה אם רצו מערבין יחד, ואי עירבו

אפילו דרך חלון שאין בו שיעור פתח או דרך חורים נמי יכולים לטלטל. וה"ה לארובה שבין בית לעלייה שאפילו הוא למעלה מי אם רצו מערבין יחד, ואפילו אין שם סולם לעלות בו. ומכל מקום בעינן שיהא רחבו ד' על ד', ואם יש לו דרך על התחתון מלבד הארובה אז אף שאין בארובה דע"ד מערב דרך הפתח ויכול לטלטל אף דרך חזר. ואם עשו סריגה לפני החלון בטל ליה מתורת חלון וה"ה לענין ארובה.

בית שבין ב' חצירות האם יכולין לערב כאחד?

בית שבין שתי חצרות והוא פתוח לשניהם ועירב עם שתיהם אבל החצרות לא עירבו זה עם זה, אע"ג דכלים ששבתו בבית אמצעי מותר לטלטל לשתי החצרות אפילו לבתים שבשתי החצרות, וכן מהבתים שבשתי החצרות אליו, מ"מ מהבתים שבחצר זה לחצר זה ע"י בית האמצעי אסור, ואפילו אם לא הוליכו להדיא לחצר השני רק שמתחלה הניחו בזה הבית ואח"כ הוציאו לחצר השני ג"כ אסור, ודוקא שהעירובין שעשו לא היה מונח בבית האמצעי כ"א בשארי בתים שבחצרות, אבל אם הניחו שתי העירובין בבית האמצעי מותר לטלטל גם מחצר זה לחצר זה.

כותל שבין ב' חצירות האם יכולין לערב כאחד?

היה בין שתי חצרות כותל גבוה י"ט, או שהיה קרקעה של א' מהחצרות גבוה מחברו ה' טפחים ועשו עליו מחיצה חמשה להשלימו לעשרה, או כשגבוה מחבירו י' בלא מחיצה, אין יכולים לערב יחד, ואין נ"מ אם הכותל רחב ד' או לא ואפילו מחיצה דקה מפסקת בין החצרות כיון שגבוה עשרה, ופחות מ' הוי כחצר אחד ומערבין אחד ואין מערבין שנים. ואם היה הכותל גבוה לשניהם עשרה והיו בראשו פירות, בני שתי החצרות יכולים להורידם לחצרות, ודוקא לחצרות אבל לא לבתים אם הוא רחב ארבע, וכן מותר להעלות עליו מפירות ששבתו בחצרות ולהורידם ממנו לחצר אחרת, בין שהכותל רחב ד' או אינו רחב ד', בין שערבו כ"א בפני עצמו או לא ערבו כלל. אבל פירות ששבתו בבית אם הכותל רחב ד' אסור להעלות לו ולא להוריד ממנו, ואף פירות ששבתו על ראש הכותל למעלה אסור להורידו לבתים ולחצרות מותר, ואם אינו רחב ד' מותר, ובלבד שלא יחליפו להעלות מן הבתים על הכותל ולחזור ולהורידם לחצר השני, ויש חולקין בזה, ויש להחמיר.

כותל הגובה י' רק מצד אחד מה דינו?

אם היה הכותל גבוה לאחת מהחצרות י' ולשנייה אינו גבוה י' כגון שקרקעו של א' גבוה משל חבירו, מי שאינו גבוה לו י' מותר להשתמש בו אף בכלים ששבתו בבית כשעירבה לעצמה, דאם לא עירבה אסור מבית לחצר וכש"כ למחיצה, אבל מחצר למחיצה מותרין שניהן להשתמש, והשני אסור להשתמש בו אף בכלים ששבתו בחצר, ויש מקילין לשני להשתמש בו בכלים ששבתו בחצר, והוא שיהא הכותל רחב ד', אבל אם אינו רחב ד' מותר לשתיהן להשתמש בו אף מן הבתים אפילו עירבה כל אחת לעצמה, דבלא עירבו כש"כ דמותר לשתיהן להעלות מן החצרות על הכותל, אבל מהבתים דוקא בעירבו, דבלא עירבו כלל אסור לשתיהן להוציא מן הבתים לחצר, וואף להוליך להדיא למחיצה אסור.

שתי מחנות הקיץ הסמוכים וגדר ביניהם האם יכולין לעשות עירוב אחד לשניהם?

הגנה בעצמך...

לימוד שבתון עירק ארץ עם משנה ברורה

כל הזכויות שמורות. המרכז ללימודים מ"ל וי"ח. © מתחלת הסתיו

זכות הלימוד

נפרץ הכותל האם יכולין לערב כאחד?

נפרץ הכותל עד עשר אמות ועד בכלל הרי הוא כפתח, וע"כ אם רצו מערבין שנים ואם רצו מערבין יחד, והוא שלא יהא נפרץ במילואו, דאם נפרץ במלואה אפילו פחות מי צריכות לערב יחד דוקא, וע"כ בעינן שישתייר מכל צד משהו או מצד אחד פס ד"ט רוחב בגובה י', דבלא"ה הרי הוא כמו שנפרץ במלואו. ואם נפרץ ביותר מי' אפילו נשאר מן הכותל מכאן ומכאן כפלי כפלים ממה שנפל הכל חשוב כנפול, וחשוב כחצר אחת וצריכים לערב יחד, דאם עירבו כ"א לעצמו אוסרים זה על זה, ואפילו נשאר מן הכותל גידודים סמוך לארץ כל שאינם גבוהים עשרה טפחים לא חשיבי, אכן אם עשו צורת הפתח במקום הפרצה חשוב כפתח, ואם רצו מערבין שנים. וכ"ש אם אין ביניהם מחיצה גבוהה י' דצריכינן לערב יחד, וה"ה אם כל המחיצה גבוה י"ט אלא שיש בתוכה מקום רחב יותר מי' אמות שאין בגובהן י"ט חשוב כפרצה גמורה וצריכות לערב יחד.

העמיד סולם אצל הכותל האם יכולין לערב כאחד?

כותל שבין ב' חצרות גבוה י' משני הצדדין והעמיד אצל הכותל סולם רחב ד', ואי"צ שיהיו שליבותיו רחבות ד"ט ושיהא בו ד' על ד', דכל שמגיע לראש הכותל ואו פחות מג"ט סמוך לראשו א"צ ד' על ד', וכן כנגדו בחצר השניה, אפילו אין הסולמות זה כנגד זה אם אין ביניהם ג' חשיבי כפתח ואם רצו מערבין יחד, ודוקא שהסולמות מגיעין לראש הכותל או עכ"פ בפחות מג' טפחים סמוך לראשן. היו מופלגים זה מכנגד זה ג' טפחים, וה"ה אפילו אם היה מופלג טובא אם הכותל רחב ד' עדיין חשובים כפתח, ואם אינו רחב ד' לא חשיבי כפתח. באיזה סולם אמרו כשיש בו ד' שליבות, אע"פ שעתידי לישלו אחר השבת, אבל פחות מכאן לא אא"כ זרועותיו ושליבותיו כבודות יותר מכפי הרגיל ואינו נוח ליטלו משם, ואם הוא קבוע במסמרים לכותל אפי' אין בו ארבע שליבות חשוב כפתח.

כמה שיעור עובי וגובה הסולם?

אם אין הכותל גבוה אלא י' וזוקף סולם גבוה ז' ומשהו, שהיה בו ד' שליבות או שזרועותיו ושליבותיו כבודות, ולא נשאר עד ראש הכותל ברוחב משך ד"ט אצל הכותל מתירו, בין להשתמש עליו מכלי הבית כשלא עשה אלא סולם מצד אחד, ובין לערב יחד כשהעמידו סולם משני הצדדין, והעמודים של הסולם שתקועין השליבות בהן ג"כ מצטרפין לשיעור זה, ושיעור שצריך לגובה הסולם הוא עד השליבה העליונה, ואף שהעמודים גבוהים יותר למעלה אין מועילים להשלים השיעור, ועובי השליבות אין בהן שיעור, דלא בעינן שיהא בליטת רוחבן ד"ט ובכל שהוא סגי, ושיעור זה הוא דוקא שכעומד בזקיפה, אבל אם מעמידו באלכסון צריך שיחזיק יותר לפי ערך האלכסון, והעיקר שיהיה ראש הסולם בתוך ג"ט סמוך לראש הכותל, ואם הוא גבוה יותר מי"ט לא סגי בשבעה ומשהו אלא בכדי שיהיה הסולם מגיע בתוך ג"ט סמוך לראש הכותל.

עקר חוליא למעטו מגבהו מה דינו?

עקר חוליא מראש הכותל למעטו מגובה עשרה, אם במקום

שנתמעט מגובה י"ט יש בו ד"ט במשך הכותל מהני, בין לעשותו כפתח לערב יחד כשנתמעט כן כל עובי הכותל ונעשה כפתח לשניהם, בין לענין שיכול להשתמש בכל הכותל כשלא נתמעט בכל עביו אלא בצד אחד במשך ד"ט ונעשה לזה תשמישו בנחת, וי"א דאינו מותר אף למי שתשמישו בנחת אא"כ יש במקום שנפתח מעוביו ד"ט על ד"ט. ואם אין בו ד' אינו חשוב כפתח לערב יחד, וכן אינו מועיל להשתמש בכל הכותל בכלי הבית, שאינו משתמש אלא כנגד המקום שנתמעט, ואפילו כשנתמעט מגובה עשרה טפחים משני הצדדים כשאינו רחב במשכו ד"ט, ומהגר"ז לכאורה לא משמע כן, וצ"ע. ודוקא כשהכותל היה רחב ד"ט, דבפחות מזה מותר בכל גווני להשתמש בכל הכותל.

בנה איצטבא למעטו מגבהו מה דינו?

בנה איצטבא למטה אצל הכותל למעטו מגובה י', אם יש בה ד' אורך במשך הכותל וכוללת ד' שהיא ד"ט על ד"ט מועיל להשתמש בכל הכותל, אבל אינו חשוב כפתח לערב יחד אפילו עשה כן גם מצד השני עד שיגיע לראש הכותל, וי"א שמועיל לערב יחד, ובשעת הדחק יש להקל בזה, וה"ה אם היה נמוך מזה פחות מג"ט, ואם לא נתחבר להקרע מע"ש לא מהני, ואפשר דאם היתה גסה וכבדה שאין דרך לטלטלה מהני, ולענין גובה אפילו כל שהוא סגי כל שנתמעט עי"ז הכותל מי"ט ממנה ולמעלה מועיל להשתמש בכל הכותל להעלות עליה מכלי הבית. וכ"ז כשלא עשה איצטבא רק אחד בצדו, אבל אם גם השני עשה כן מצד השני נעשה הכותל לשניהם תשמישו בנחת ושוב חוזרין ואוסרין ע"ז להשתמש בכותל. ואם אין בה ד' על ד' אינו מועיל אפילו להשתמש כנגדו וכ"ש דבכל הכותל אסור.

כפה ספסל למעטו מגבהו מה דינו?

כפה ספסל סמוך לכותל או בתוך ג"ט, וכן למעלה לענין איצטבא, ויש בו ד' על ד' וגבוה כל שהוא ומיעט בו גבהו מי', מותר להשתמש אפי' שלא כנגד המיעוט, ובלבד שיחברנו בטיט חבור יפה לארץ שא"א לשמטו עד שיחפור בדקר, וואע"פ שעתידי לישלו אחר השבת מותר, אבל אם הטיט מונח כך על אוגניו הכפויים לארץ מותר ליטלו להספל בשבת ואע"פ שניזוז ממילא הטיט.

איצטבא על איצטבא מה דינו?

בנה איצטבא על איצטבא סמוך לכותל זו למעלה מזו ויש אויר ביניהם, אם יש בתחתונה ד' על ד' אז היא עצמה מתרת להשתמש על הכותל ואע"פ שאין למעלה ממנה כלום, ובעינן שיהא התחתונה עכ"פ בתוך ג"ט סמוך לארץ, או אם אין בה ד' על ד' ויש בעליונה ד' על ד' ואין בין זו לזו ג"ט מהני להתיר להשתמש עליו על הכותל, ואי יש בין זו לזו ג"ט אף דהעליונה רחב ד' על ד' לא מהני משום דהוי מיעוט באויר, וי"א דאם העליונה לבד רחב ד' על ד' ג"כ מהני אף שגבוה מן הארץ, וצ"ע למעשה. ואם יש בתחתונה לבד רחב דע"ד או שיש ג"ט בין התחתונה להעליונה, בעינן שיהא מן התחתונה עד ראש הכותל פחות מי"ט, ואם ע"י צירוף התחתונה עם העליונה, א"צ אלא שיהא פחות מי"ט עד ראש הכותל מן האיצטבא העליונה ולמעלה. ודוקא שעשה האיצטבאות רק מצד אחד, אבל לא מהני למחוי פתח לערב יחד אפילו אם ירצה לעשות איצטבאות מצד השני ג"כ, אבל אם היו רחוקין זה מזה ג"ט אין העליונה לבד מתרת אף שרחבה ד' על ד'.

הר גבוה י' המפסיק בין שתי חצירות ויכולין לילך מזה לזה ע"ג ההר האם יכולין לערב ביניהם? בעצמך...

החב"ת דיוזא
לימודי שולחן ערוך אר"ח
עם משנה ברורה

כל הזכויות שמורות
אסור להעתיק מ"ל ויתר
© מהדורת הסתיו

Sponsored By: DollarPhone

זכות הלימוד

דפי שיעורים וטבלאות

משנה ברורה

מן סימן שעב סעיף ז
עד סימן שעב סעיף יב

כ"ט סיון

מחזור שינתיים

חלק ב'

1800 466-7593

www.Hilchusadyoma.org

כל הזכויות שמורות
ואסור להעתיקם בלי רשות
© מהגות המפעל

ארבעה שליבות

מ"ב ס"ק עב
והעמודים של
הסולם שתקועין
השליבות בהן
ג"כ מצטרף
לשיעור הזה

שו"ע סעיף ח
עקר חוליא מראש הכותל למעטו
מגובה עשרה

סימן שע"ב - שו"ע סעיף ח
כותל שבין ב' חצרות, גבוה י' לשניהם,
והעמיד אצל הכותל סולם רחב ד'
שהרי יכולים לעלות ולירד מחצר זו וכי'

מ"ב ס"ק עו
מיירי שלא נתמעט בכל עביו אלא
בצד אחד במשך ד' טפחים

פחות מ
7 ומשדו

פחות מ
מ"ב ס"ק עג
אם מעמידו באלכסון צריך שיחזיק
יותר לפי ערך האלכסון

שו"ע סעיף יא
בנה אצטבא על אצטבא אם אין
בין זו לזו ג' וכי'
ד' על ד'
אינה ד' על ד'
שו"ע סעיף יב
והוא שלא תהא שליבה התחתונה
גבוהה מן הארץ שלשה

שו"ע סעיף ט
בנה אצטבא למטה אצל
הכותל למעטו מגובה

דפי ציורים וטבלאות

משנה ברורה

מן סימן שעב סעיף יב

עד סימן שעב סעיף יז

ל' סיון

מחזור שינתיים

חלק ב'

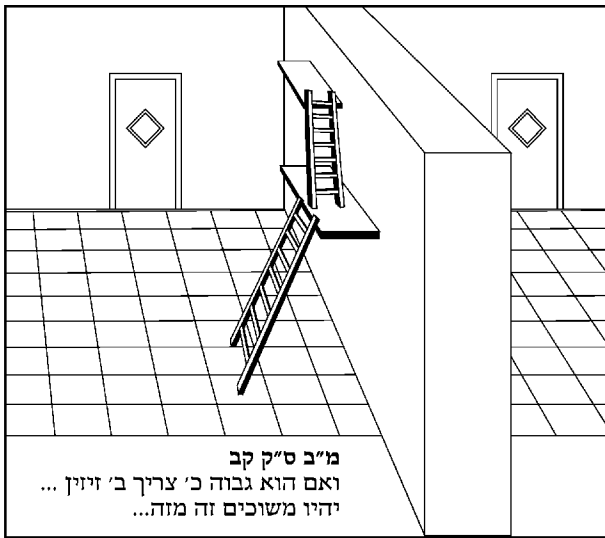
1800 466-7593

www.HilchusAdiyoma.org

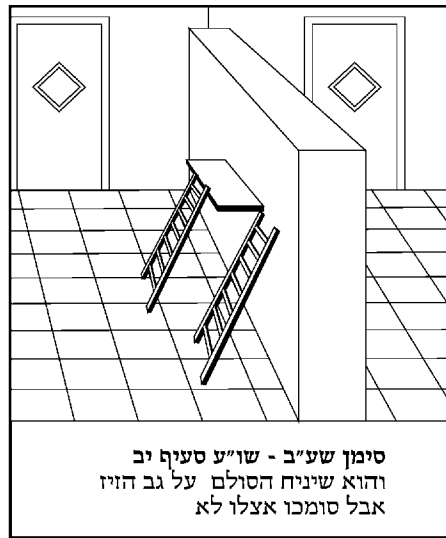
כל הזכויות שמורות

ואסור להעתיקם בלי רשות

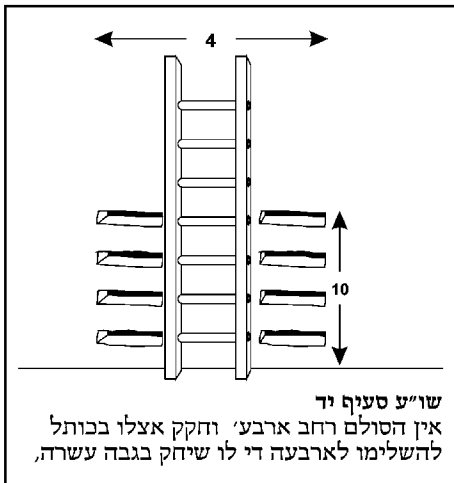
© מהדורת המפעל

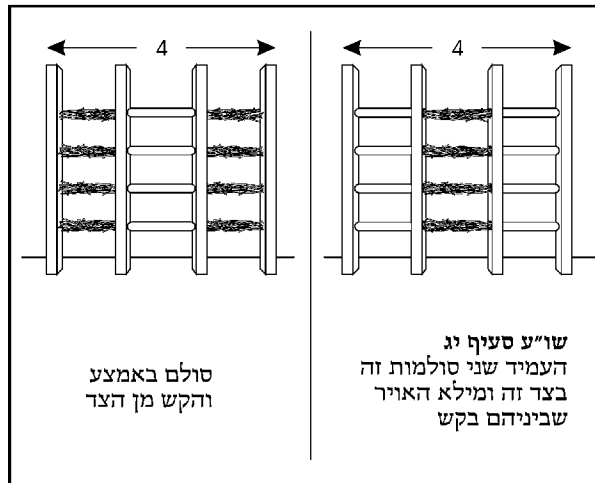
מ"ב ס"ק קב
ואם הוא גבוה כ' צריך ב' זיוין ...
יהיו משוכים זה מזה...

סימן שע"ב - שו"ע סעיף יב
והוא שיניח הסולם על גב הויז
אבל סומכו אצלו לא

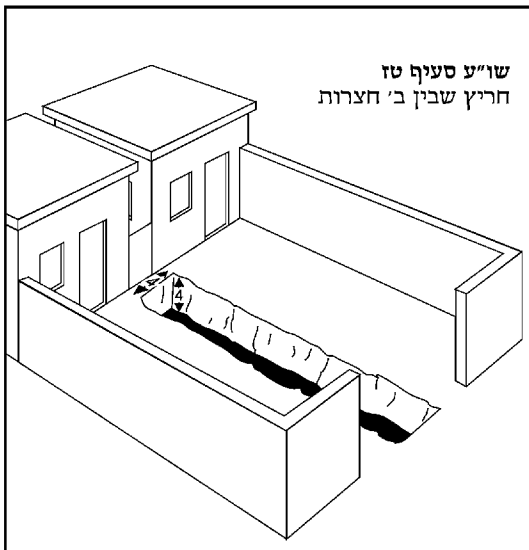

שו"ע סעיף יד
אין הסולם רחב ארבע' וחזק אצלו בכותל
להשלימו לארבעה די לו שיחזק בגבה עשרה,

סולם באמצע
והקש מן הצד

שו"ע סעיף יג
העמיד שני סולמות זה
בצד זה ומילא האויר
שביניהם בקש

שו"ע סעיף טז
חריץ שבין ב' חצרות

שו"ע סעיף טו
היה אילן בצד הכותל ועשהו
סולם לכותל

לומד נכבד! - הננו בזה להבהיר
שהציורים אלו נעשו כפי הבנתנו
בדברי המשנה ברורה, - ואם דעת
הלומד נוטה אחרת ורואה איזה שגיאה
בהציורים, - או שיש לו איזה הארה או
הערה, נא שיואיל בטובו להודיענו
מזה, ולזכות את הרבים,

הגהות אלו יתקבלו אך ורק ע"י הפעק"ס
אם בדעת הקורא שצריכין לעשות ציור
על איזה דבר במקום שלא עשינו ציור,
נא להודיענו גם מזה, ואם ביכלתו
לשלוח גם הציור שחושב שצריך להיות
שם, - ואי"ה במהדורה הבא יוצג על
מקומו בשם אומרו, ויוקף לזכותו.

ציורים אלו הם בפירוש לא לפסוק מזה
הלכה למעשה, ולא נעשה רק להקל על
הלומד בשעת לימודו להבין דברי
המשנה ברורה, ולהלכה למעשה
צריכין לעיין בפנים המשנה ברורה,
בכל הכבוד, הנהלת המפעל